1978 செப்டம்பர் 14]

நெடுந்தலைப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''நெடுந்தலைப்பு இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்''.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Mr. Deputy Speaker. Sir, I move the following amendment :—

"In the long title, *omit* the expression "for non-agricultural purposes".

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

நெடுந்தலைப்பு திருத்தப்பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, '' தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, வேளாண்மைக் காரியங்கள் அல்லாத பிற காரியங்களுக்கான மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/1978) திருத்தப்பெற்றபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.''

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவை முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று சட்ட முன்வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி சட்டமாக ஆக்கப் பெற்றது.

(இ) தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1978).

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAWY MUDALIAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

"That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1978* (L. A. Bill No 41 of 1978) be taken into consideration".

திரு. க. சுப்பு: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா இரண்டு காரணங்களுக்காக கொண்டு வரப் பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உழவர்கள்,

*1978 செப்டம்பர் 13 ஆம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

உழவர்கள் அல்லாதவர் ஆகியோர் வாங்கிய கடன் தொகைகளை அவர்கள் உடனடியாகச் செலுத்தாமல், நீடித்து வைப்பது. இது குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலேயே போடப்பட்ட சட்டம். அந்தச் சட்டத்தையே தான் இந்த அரசாங்கம் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதே காரணம் தான் இதிலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து, அடகு வைத்தவர்கள் தாங்கள் செலுத்த வேண்டிய தொகையைத் தவணை முறையில் திருப்பிச் செலுத்தி விட்டு, பொருள்களை மீட்டுக்கொள்ள இயலும் வகையில் அடகுக் கடைக்காரர்கள் ஏலத்திற்கு பொருட்களைக் கொண்டு போகாமல் தடுப்பதற்காகவும் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன் தலைமை]

உழவர்களுக்கு கடன் சுமையைக் குறைப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகத் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு இதிலே நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைப் பார்த்தால், ‘யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரி’ போடுவதைப்போல்தான். அவர்கள் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டியதற்கு ஒரு நீண்ட நெடும் பட்டியலையே போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை. உழவர்கள் அரசாங்கத்திடம் கடன் பெற்றிருந்தால், கூட்டுறவு வங்கியிலே கடன் வாங்கியிருந்தால், வேறு விவசாயக் கடன்கள் செலுத்த வேண்டியிருந்தால் அவைகளையெல்லாம் இதிலே ஏற்கப்படமாட்டாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவன் தனியாரிடம் கடன் பெற்றிருந்தால் அதனைத் திருப்பிச் செலுத்தாமல் இருப்பதற்குத்தான் வசதி செய்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் கொள்கையை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், எல்லாவற்றுக்கும் இது பொருந்தும் என்றிருந்தால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். அரசாங்கக் கடனுக்கும், கூட்டுறவு கடனுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளித்து சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது, அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே நிவாரணம் அளிப்பதாக இருக்க முடியாது. இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை 15—1—1979 வரை நீட்டிக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கால அளவுக்கு நீட்டிப்பது என்பதுகூட அவ்வளவு சரியல்ல. குறைந்தது ஓராண்டு காலத்திற்காகவாவது தள்ளி வைத்திருக்கவேண்டும்.

மேலும், உழவர்கள் எல்லா சொசைடிகளிலும் இருந்து வாங்கிய கடனைக் கொடுக்கவேண்டும்; சர்க்காரிடம் இருந்து வாங்கிய கடனைக் கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் அவர்கள் பல கடன்களைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், தனிப்பட்ட

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. க. சுப்பு]

மனிதன் ஒருவனிடம் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. கிராமப் புறங்களிலே ஒன்றிரண்டு பேர்கள் கடன்கள் கொடுத்திருப்பார்கள். கடைசியிலே அவர்கள் தான் ஏமாந்தவர்களா? ஆகவே, உழவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கிறோம் என்று சொன்னால், அனைத்துக் கடன்களையும் ரத்துசெய்யக் கூடிய வகையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

வரம்பு 500 ரூபாய் என்று வைத்து, அதற்கு மேற்படாமல் இருக்குமானால் அசல் தொகை முழுவதும் அதற்குரிய வட்டியுடன் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்டு விட்டதாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இப்போது நாம் விவசாயிகளுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். ஆள் ஒன்றுக்கு எட்டு ரூபாய் சம்பளம். ஒரு குடும்பத்திலே 2, 3 பேர்கள் இருப்பார்கள். அப்படியிருந்தால், அவர்களுக்கு இந்த நிவாரணம் உதவி செய்யாது. காரணம், அவர்கள் சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்காக தாசில்தாரிடம் போக வேண்டும். அவர் ஒருவருக்கு எட்டு ரூபாய் என்று கணக்குப்போட்டு, குடும்பத்திலே 3 பேர்கள் இருந்தால், மொத்தம் 24 ரூபாய் வருமானம் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு சர்டிபிகேட் மறுக்கப்படுகிறது. காரணம், It is deemed that they are earning.

மூன்று பேர் இருந்தால் 8 ரூபாய் வீதம் ஒரு நாளைக்கு 24 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று கருதப்படுகிற அடிப்படையில் போடப்படுகிறது. இதனால் சட்டத்தின் பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்க முடியாது. நோக்கத்தை வரவேற்கிறேன். அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் முழுமையான நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : இந்தக் கடன் நிவாரணம் அளிக்கும் மசோதாவை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. இது மிகவும் காலதாமதமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. முன்கூட்டியே இந்த மசோதா முன்மொழியப்பட்டு பலருடைய ஆலோசனைகளையும் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். காலம் கடந்து போனதை நாங்கள் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு எந்தவித நிவாரணமும் கிடைக்காது. நகரப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய கடைநிலை ஊழியர்கள், நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த நிவாரணம் கிடையாது. குறைந்த பட்சம் 200 ரூபாய்க்கு மேல் வாங்குபவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடையாது. இந்த வருமான வரம்பைப் பொறுத்தவரை ஆண்டு

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்] [1978 செப்டம்பர் 14

வருமானம் 5,000 ரூபாய் வரை இருப்பவர்களுக்கு பயனளிக்கும் வகையில் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

500 ரூபாயிலிருந்து 5,000 ரூபாய் வரை பெற்ற கடனுக்கு பாதி மட்டும் வட்டி கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை முழுமையாக ஆக்கக்கூடிய திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்மென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, கிராமப் புறங்களிலானாலும் சரி, நகரப் புறங்களிலானாலும் சரி கடன் பெறுகிறவர்கள் அவசரத்தைப் பயன்படுத்தி சில லேவாதேவி வட்டிக்காரர்கள் ரெவின்யூ ஸ்டாம்ப் ஒட்டிய வெள்ளைத்தாளில் கையெழுத்து வாங்குவது வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் நிச்சயமாக 6,000 ரூபாய் என்று வெள்ளைத்தாளில் எழுதக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆறாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் இருந்தால் நிவாரணம் கிடையாது. இப்படி மோசடி நடைபெறக்கூடிய முறையை எப்படிக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறார்கள் என்பதுதான் பெரிய மர்மமாக இருக்கிறது. இதைப் போக்க விசாரணைக்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அந்த விதத்தில் ஒரு ஏற்பாடு அவசியமாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகப் பெற்ற கடனுக்கு நிவாரணம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கிராமப் புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால் சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக மிக அதிகமான கடன், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கடன் யாருக்குக் கிடைத்தது என்றால் பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்குத்தான் கிடைத்தது. ஆகவே, அதைப் பற்றி நான் வலியுறுத்த விரும்பவில்லை. அடித்தள மக்களுக்கு, குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு, சிறு விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் திருத்தம் அமையவேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த அளவோடு அமைகிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவில் சில திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். கிளாஸ் 2-ல் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைச் செய்வது நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்:—

'Any person defined as a debtor within the meaning of this Act, if he had lent any amount, this Act should not be made applicable.'

என்ற ஒரு திருத்தத்தைச் சேர்ப்பது முறையாக இருக்கும்.

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

வைப்பிங் அவுட் 500 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் வசதி இருப்பவர்கள், பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி படைத்திருப்பவர்களுக்குக் கூட அப்ளிகபிள் ஆகும் என்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது.

[பிற்பகல் 1-00]

அதனாலே அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கிற முறையிலே ஒரு சிறிய திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதி நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

'In case of agriculturists other than the small farmers owning more than 2½ acres of wet land and 5 acres of dry land, this Act should not be made applicable

என்ற முறையிலே வைப்பிங் அவுட்டுக்கு மட்டும் அந்த ப்ரவிஷனைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்து, செக்ஷன் 14 இல் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு 6 மாத காலத்திற்குள்ளாக ஸ்கேல் டவுன் பெட்டிஷன் போட வேண்டுமென்றும், அப்படிப் போடவில்லையென்றால் பூராவையும் வசூல் பண்ணவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதிலே எக்ஸ்பார்ட்டியாக தீர்ப்பு வந்தது இருக்கும். ஏற்கனவே தீர்ப்பு வந்து 3 வருடங்கள் பெண்டிங் ஆக இருக்கும். அல்லது டிக்ரி வாங்கியது எல்லாம் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள டெப்டார்களுக்குத் தெரியாத நிலைமை இருக்கும். அந்த நிலைமையிலே அவர்கள் 6 மாதம் கழித்து வந்தால் இந்தச் சட்டத்தினுடைய பெனிபிட் அவர்களுக்கு எதுவும் கிடைக்காது. ஆகவே, எக்ஸிக்யூஷன் நோட்டீஸ் போய் இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக என்று இருக்கும் வகையில் within two months from the date of execution notice என்ற திருத்தத்தை இதிலே செய்வது நல்லதாக இருக்கும்.

அடுத்து, செக்ஷன் 26ஏ இல் லிமிட்டேஷன் புரவிஷன் கிளியராக இல்லை. ஆகவே, லிமிட்டேஷன் புரவிஷன் செய்வது நல்லது.

அடுத்து, இதிலே விடோஸ் அன்ட் மைனர்ஸ்க்கு மட்டும் புரவிஷன் இருக்கிறது. செக்ஷன் 3 (iv) ஜே. இல்

'pensioners getting pensions less than Rs. 200 per mensem'

என்ற முறையிலே அவர்களுக்கும் சேர்த்து எக்ஸம்ஷன் இருக்கிற மாதிரி புரவைட் பண்ணினால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 செப்டம்பர் 14

அடுத்தபடியாக, 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் இருந்தால் இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு அப்ளை ஆகாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு விதவைக்கு ஏற்கனவே இருக்கிற இம்மூவபிள் புராப்பர்டியையும் சேர்த்து 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு இருக்கலாம், அப்படியானால் அந்த விதவை கொடுத்த கடனை வாங்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவருடைய மனைவிக்கு அந்த விதவைக்கு—10 ஆயிரம் ரூபாய் அரசாங்கம் கொடுக்கிறது பேமிலி பெனிபிட் பண்ட் என்ற அடிப்படையிலே, அந்த விதவை அதை யாருக்காவது கொடுத்தால்கூட திரும்ப வசூலிக்க முடியாத நிலைமை இதனால் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்த பத்தாயிரம் ரூபாய் என்பதை 25 ஆயிரம் என்று மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 3 எச். என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே Any amount advanced will have to be realised.

என்று இருக்கிறது. விவசாயிகள் தாங்கள் விளைவிக்கின்ற பொருட்களை வெல்ல மண்டியிலோ அல்லது நெல் வியாபாரிகளிடத்திலோ கொடுத்துப் பணம் வாங்குகிறார்கள். அப்போது அக்ரிமெண்ட் வாங்கி வைத்து விடுகிறார்கள். அந்த அக்ரிமெண்ட் இந்த ஆக்டின்கீழ் செல்லுபடியாகாது. அதனால் விவசாயிகள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதனாலே 3 எச். என்ற புரவிஷனை வைத்துக் கொண்டு அதோடு This shall not be made applicable to the agriculturalist in respect of the advance received for the supply of agricultural produce என்ற புரவிஸோவைச் சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும். அந்த அக்ரிமெண்டுகளை வைத்துக் கொண்டு ஏராளமான கேஸ்களைப் போடுகிறார்கள். ஆகவே அப்படி ஒரு புரவிஸோ போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : முடித்துவிடுங்கள்.

THIRU R. MARGABANDHU : I will finish in a few minutes.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : எல்லா பில்களிலேயும் தாங்கள் பேசுகிறீர்கள், முடித்துக்கொள்ளுங்கள். நேரம் ஆகிறது.

1978 செப்டம்பர் 14]

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : அப்படியானால் பேசவேண்டாமென்று சொல்லுகிறீர்களா ? முடித்து விடுகிறேன். கிரடிட்டார்ஸ்க்கு 'includes his heirs, legal representatives and assigns' என்று டெபனிஷன் வருகிறது, அதைப்போன்று டெட்டார்ஸ்க்கும் his heirs, legal representatives and assigns என்று அந்த டெபனிஷனிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிளாஸ் 7 இல் It should be made applicable only to the debtors and not to the creditors என்ற முறையிலே திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே நான் தெரிவித்தபோது அரசாங்கம் அந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்திலே அந்தத் திருத்தத்தைக் காணோம். அதையும் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, அவ்வாறு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, கடனைக் கட்ட முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஏற்கனவே சட்டம் கொண்டுவரும் நேரத்தில் பல தடவைகள் இந்த மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, தனியார் கடன் கொடுத்தால், கொடுத்த ரூபாய்க்கு அப்படியே சரியாக தஸ்தாவேஜுகள் தயாரிப்பதில்லை. நாம் போட்ட சட்டத்தில் கூட 500 ரூபாய் வரை தள்ளுபடி, 500 ரூபாய்க்கு மேல் 5,000 ரூபாய் வரையில் கடன் இருந்தால் கடனிலே 50 சதவிகிதமும், வட்டியில் 50 சதவிகிதமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதனால் கொடுத்தவர்கள் யாரும் கவலைப்படவில்லை. பரவலாக, சேர வேண்டியது வரும் என்று சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் 200 ரூபாய்க்கு டாகுமெண்ட் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, சட்டத்திலே இம்மாதிரி போட்டாலும் இதையாவது உடனடியாக ஜப்தி செய்து ஆஸ்தி பூராவையும் ஜப்தி செய்து பணத்தை வரவழைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள்.

நிவாரணம் என்றால் நியாயமாக அளிக்கப்பட வேண்டும். 1,000 ரூபாய் கடன வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் நூற்றுக்கு 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் மாதத்திற்கு வட்டி கொடுத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாம் நிவாரணம் கொடுத்தாலும்கூட பணம்

கொடுத்தவர்கள் உண்மையிலேயே அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க மக்கள் கமிட்டி என்று ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும். உண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள்கூட முன்பு ஏதோ சொன்னதாக ஞாபகம். 1,000 ரூபாய் கடன் கொடுத்திருந்தால் 2,000 ரூபாய் என்று எழுதுகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எனவே, 50 சதவிகிதம் தள்ளுபடி என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு அதனால் பாதிப்பு வராது. கடன் வாங்கியவர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டால், 5,000 ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் அவர்கள் வீட்டையோ, நிலத்தையோ, ஆஸ்தியையோ எடுக்க வேண்டியிருக்கும். தவணை முறை அவர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. ஐந்து வருடம், 10 வருடங்களில் வசூல் செய்வதாக இருந்தாலும்கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால் ஒரேயடியாகச் சேர வேண்டிய பணத்தைச் சட்டப்படி வசூல் செய்துக் கொள்ளலாம் என்பது கடன் வாங்கியவர்களைப் பாதிப்புள்ளாக்கும். உண்மையாக எவ்வளவு கடன் கொடுத்தார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமா வேண்டாமா? அவர்களிடத்தில் கணக்கு கேளுங்கள், இன்கம்டாக்ஸ் கட்டுகிறீர்களா என்று கேளுங்கள், 1,000 ரூபாய் கொடுத்திருந்தால் கணக்கு இருக்கிறதா என்று கேளுங்கள். கோர்ட்டுக்குப் போனால் "இந்தக் கையெழுத்து உங்களுடையது தானா?" என்று கேட்கிறார்கள். "இரண்டாயிரம் ரூபாய் வாங்கினீர்களா" என்று கேட்கிறார்கள். இல்லை, ஆயிரம் ரூபாய்தான் வாங்கினேன்' என்று சொன்னால் இதில் இரண்டாயிரம் என்று இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர கொடுத்தவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கணக்கு கேட்பதில்லை அவர்களிடம் கேட்க வேண்டும். உண்மையான கணக்கு என்ன என்று கேட்க வேண்டும். இல்லையென்றால் கடன் வாங்கியவர்கள் அதோகதிக்கு ஆளாக வேண்டியதுதான். ஒரேயடியாக வசூல் செய்யலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் கடன் வாங்கியவர்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படும். உண்மையைக் கண்டறிய ஊராட்சி ஒன்றிய மட்டத்திலோ அல்லது தாலுக்கா மட்டத்திலோ ஒரு குழுவை அமைத்து நியாயமான முறையில் உண்மையாகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்தானா என்று பரிசீலித்து அந்தக் கமிட்டி சிபார்சு செய்த பிறகு டிகிரி பண்ணலாம் என்றாவது செய்ய வேண்டும். இது தனியார் கடன்களைப் பொறுத்தது.

அடுத்து கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலம் வழங்கப்பட்ட கடன்கள். அந்தக் கடன்களை வாங்கிய சாதாரணமானவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாதா என்றால் அதை அரசாங்கம் ஈடு செய்ய வேண்டும். 5 கோடி, 10 கோடி ரூபாய் என்றாலும் அரசாங்கம் அதை ஈடு செய்ய வேண்டும். பட்ஜெட்டிலே எவ்வளவோ செலவாகிறது. எனவே, இதற்கும் செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு எவ்வளவோ வட்டி

என்றும் அபராத வட்டி என்றும் போய்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி தாங்கள் வாங்கிய தொகைக்கு வட்டி செலுத்தி யிருக்கிறார்கள், எங்கே அதிகமாக வட்டி செலுத்தியிருக்கிறார் களோ அந்தக் கடன்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த மாதிரிச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். அவர்கள் புலியிடம் இரையாகாமல் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும், உண்மையான கடன்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

திரு. கு. வடிவேல் : பேரவை மாற்று தலைவரவர்களே, கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஏழை, எளிய மக்களுடைய கடன் தொல்லைகளை நிரந்தர மாகத் தீர்ப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில், வரு மான வரி கட்டுபவர்களுக்கும், விற்பனை வரி கட்டுபவர்களுக்கும், விவசாய வருமான வரி கட்டுபவர்களுக்கும் இத்தனை பேர்களுக் கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. அதே நேரத்தில் தொழில் வரி கட்டுபவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஒரு திருத்தம் சொல்கிறேன். ரூ. 1, ரூ. 2 தொழில் வரி கட்டக் கூடியவர்கள்கூட இருக்கிறார்கள். தொழில் வரி கட்டக் கூடியவர்கள் பலர் கடன் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி இருக் கிறார்கள். குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியிலே ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கடன் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழில் வரி ரூ. 1, ரூ. 2 கட்டுகிறார்கள். இந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்களது வருமானம் கடன்களை அடைக்க முடியாத சூழ்நிலையிலிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா பகுதிகளிலும் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கடன் தொல்லையிலே அவதிப்படுகிறார்கள். குறிப் பாக, இத்தனை ரூபாய் தொழில் வரி கட்டக்கூடியவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று தொகையைக் குறிப்பிட்டு விட்டால் நிச்சயமாக, நிரந்தரமாக நல்ல தீர்வாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதற்கடுத்து, ரூ. 500 கடன்பட்டிருந்தால் அந்தக் கடன் அதோடு தீர்ந்துவிடுகிறது என்று சட்டத்திலே சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. ரூ. 500 கடன் கொடுக்கக்கூடியவன் ஏழை எளியவர்களாகத்தான் இருப்பான். அவன் கஷ்டப்பட்டு சம் பாதித்துதான் கடன் கொடுத்திருப்பான். அதே நேரத்தில் ரூ. 500-ஐ வாங்கியவனும் பெரிய ஏழையாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர, வசதி படைத்தவனாக இருக்க முடியாது. ரூ. 500-லிருந்து ரூ. 1,000 வரை கடன் இருந்தால், பாதி அசலும்,

பாதி கடனும் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதிலே பாதி அசல் தொகையோடு நிற்கட்டும், வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், கிராமப்புரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், எந்த ஒரு நபர் கடன் வாங்கினாலும் "டபுள் பாண்ட்" என்று சொல்வார்கள். அந்த முறையில்தான் கடன் வாங்கமுடியும். அதாவது, ரூ. 1,000-க்குக் கடன் வாங்கினால் ரூ. 2,000 என்று எழுதி வாங்கித்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைகள் தமிழகம் முழுவதும் நிலவுகிறது. அதற்கு நிரந்தரமான தீர்வு காண வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரட்டிப்பு பாண்டினால், இந்தச் சட்டம் வருவதானால் ஏற்படும் நல்ல காரியங்கள் உரியவர்களைப் போய்ச் சேராமல் போய்விடுகிறது. அவர்களுக்குப் பரிகாரம் கிடைக்காமல் போகிறது. அதைத் தடுக்க சட்ட அமைச்சரவர்கள் நிரந்தரமான தீர்வு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள் கிறேன்.

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am obliged to hon. Me bers for their valuable suggestions on the various provisions of the Bill.

I am obliged to Mr. Suppu for the phrase with which he has described this Bill. Even according to him, there is partial relief from the burden of the debt sustained by the debtors.

My friend Thiru R. Krishnan has moved two amendments. I am afraid these two amendments would result in the enlargement of the slightly richer sections of the people who have been contemplated within the scope of this Bill, namely, amendment to Clause 2(3)(iv) and 7(1)(b). They would only enlarge the scope of the influential debtors, who are much better placed, than those for whom the proposed Bill is contemplated. I would appeal to the House to reject these two amendments.

I am really obliged to Mr. Margabandhu for having given notice of some amendments. In the course of working of the provisions of the Bill, when it becomes an Act, if difficulties are encountered by the debotr and they are brought to the notice of the Government, they will be examined closely and necessary relief may be contemplated after taking into consideration the interest of all concerned, predominantly the interest of the debtors. I am also beholden to Thiru Alagarswamy, for his kind contribution, for his elucidating contribution, on the plight of the debtors. But there is one thing, I would like to assure the House. There are enough provisions in this Bill which would not result in the sudden and immediate collection of any debt. There are provisions pertaining to scaling down and there is also provision for staying the Execution Petitions. Under such circumstances, there is no sudden avalanche

1978 செப்டம்பர் 14] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

on the homes and homesteads of the Debtors. Therefore, my own feeling is that if such complaints are brought to notice as a result of practical working of the provisions of the Bill, it will be looked into.

I am obliged to Thiru Vadivelu for his suggestions. I request that the House may be pleased to reject the amendments proposed by the hon. Member Thiru Krishnan, particularly to clause 2 (3)(iv) and 7 (1)(b) of the Bill.

I request the House to accept my motion.

MR. SPEAKER - The question is :

"That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1978 (L.A. Bill 41 of 1978) be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

பிரிவு 2, 6, 7 ஆகியவற்றுக்கு திருத்தங்கள் கொடுத்திருந்த உறுப்பினர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவை திரும்பப் பெற்றனவாக கருதப்பட்டன.

பிரிவுகள் 2 முதல் 30 வரை, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: I move "That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1978 (L.A. Bill No. 41 of 1978) be passed into Law."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு சட்டமாக ஆக்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): பேரவையின் அனுமதியுடன் சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 36/78-க்குப் பதிலாக சட்ட முன்வடிவு எண் 37/78 எடுத்துக் கொள்ளப்படும். 36/78 பின்னர் எடுத்துக் கொள்ளப் படும்.